

Helge Sander (V):

Det er korrekt, at vi her taler om et forslag, der er forholdsvis enkelt, men ikke desto mindre ser det ud til, at det volder store problemer både i regeringen og i Socialdemokratiet af acceptere denne helt naturlige oplysning til de mange medlemmer af a-kasserne.

Når hr. Ole Vagn Christensen gør det til en forholdsvis simpel sag, skal jeg gøre opmærksom på, at det trods alt drejer sig om 2,5 mia. kr., som hvert år indkasseres i disse administrationsbidrag. Og det, vi beder om, er blot, at det bliver gennemskueligt, således at medlemmerne har mulighed for at se, hvad det er, de betaler til.

Og jeg forstår slet ikke arbejdsministeren, som ganske rigtigt både her og tidligere har gjort opmærksom på, at loven foreskriver, at der skal være en opdeling, således at man kan se, hvad der betales til fagforeningen, hvis man er medlem af en sådan, hvad der betales i a-kassebidrag, hvad der betales til ATP osv., for det, det hele drejer sig om, er ikke noget kæmpestort administrationsapparat, der skal sættes i gang; det er alt for billigt et argument.

Det, vi ønsker, er ganske enkelt en linje mere på opkrævningen, så folk kan se, hvad det koster at få administreret deres kontingent. Og det er som sagt en meget, meget enkel operation, som overhovedet ikke vil give noget bureaukrati eller meget store vanskeligheder for nogen af parterne. Det, der er afgørende, er, om man vil eller ikke vil, og det vil regeringen og Socialdemokratiet ikke. Så enkelt er det.

Når vi synes, at det er interessant, er det jo, fordi vi her oplever en forskel på kasserne på 1.800 kr. Det maksimale er ca. 2.300 kr. pr. år pr. medlem, og det mindste er ca. 500 kr. Så er det selvfølgelig rigtigt, at der er forskel på kasserne, f.eks. hvor mange ledige man har, og der er forskellige forhold, som gør, at vi selvfølgelig accepterer, at der er en forskel – blot ikke en så stor forskel. Men hvorfor vil man ikke fortælle, at denne forskel er der? Man kan selvfølgelig regne det ud, hvis man sætter sig ned og lægger sammen og trækker fra. Jeg kan godt forstå, at arbejdsministeren kigger i en helt anden retning, for det her er direkte pinligt. Det er direkte pinligt, at man ikke vil fortælle folk, hvad det er, der lige så stille forsøges lempet ud af deres lomme, ved at man har en linje på opkrævningen, der hedder a-kasse-kontingent.

På de fleste, men ikke på alle kontingentopkrævninger, står der a-kasse-kontingent, og så

står der et beløb, som langt overstiger de 311 kr., der skal indbetale til staten. Det er kun de 311 kr., der skal indbetales. Det beløb, der står på over 400 kr., 500 kr., 600 kr., går direkte til a-kasserne og måske videre til fagforeningerne. Det, vi synes er helt urimeligt og uforståeligt, er, at man ikke vil give mulighed for, at folk kan se det på deres opkrævning.

Så derfor må vi, også efter det, der allerede er sagt fra arbejdsministerens side, sige, at man ikke ønsker denne gennemskuelighed. Man vil hellere holde hånden over de her kasser, som for norges vedkommende opkræver astronomiske beløb. Derfor synes vi, det er meget, meget vigtigt, at det enkelte a-kasse-medlem får mulighed for at se præcis, hvad det er, der betales i administrationsomkostninger.

Til sidst vil jeg lige knytte en bemærkning til det med, at a-kasse-udgifterne stiger, på trods af at der er færre arbejdsløse. Jeg erkender, at der er en række opgaver, som a-kasserne skal løse, men det er dog påfaldende, at vi nu får en opgørelse fra et år, hvor der efter regeringens måde at opgøre det på har været færre ledige, som viser, at der ikke desto mindre for langt, langt de fleste kasser er sket en endog meget kraftig stigning i det beløb, som man skal betale til administrationsomkostninger. Jeg gentager: Alene til administrationsomkostninger, for det, staten skal have, er for alle lønmodtagere 311 kr.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan ikke lade være med også på baggrund af det indlæg, jeg holdt, at vende tilbage til, hvad formålet i virkeligheden er med det her. Det formål, som hr. Helge Sander ligesom lægger op til, er, at der er noget odiøst ved nogle af de der administrationsudgifter. Det er det, man ligesom prøver på at markedsføre gennem al den snak om gennemskuelighed.

Vi mener helt klart og tydeligt, at der er gennemskuelighed. Der er den gennemskuelighed, at man netop ved, hvor meget det statslige bidrag er, og at man netop ved, hvor meget de faglige organisationer gør brug af. Derfor er der kun ét formål, og derfor mener jeg, at hr. Helge Sander må sige, hvad det er, han vil bruge det til. Nu kan jeg se tiden er udløbet, men jeg vender tilbage.